

Opět do krásného dne jsem vstával na zápas devátého kola druhé ligy D, ve kterém jsme jeli hostovat do Chrudimského šachového oddílu. Plány či spíše touha byla jasná, získat nějaký ten bodík do tabulky, který by nám pomohl se v této soutěži udržet.

Vše běželo dle plánu. Jako obvykle jsem vyzvedl Jardu Huňáčka na Dělnickém náměstí v Borovině a následně jel „vzbudit“ Leszka Cieślaka, který na nás přes okno posunky ukazoval, že nikam necestuje a až když bylo opravdu zřejmé, že se bez něho za žádnou cenu nehne, nakonec ze svého domu vylezl a do vozu nastoupil :-). Také jako obvykle stál na parkovišti před hotelem Atom s kolou v ruce připravený Martin Lednický, vyspán do růžova, v odpočinku ovšem zdatně pokračoval i po cestě, jelikož tentokrát jsem se rozhodl řídit já.

Dojeli jsme do Velkého Meziříčí, kde jsme se setkali s ostatními „Třebíčáky“ :-)) a vyrazili směrem na Chrudim, kde nás vyhlížel již poslední spolubojovník Miloš Milostný. Usedli jsme k partiím a začali hrát. Jak jednotlivé boje probíhaly vám opět popíší samotní účastníci klání.

1. Tůma Jiří – Čížek Antonín 1:0

Ze zahájení jsem vyšel s iniciativou a soupeř navíc ztratil hodně času. V pozici s rošádami na různých stranách se mi podařilo otevřít pozici, ale nebylo to asi úplně správné. Pak jsem se domníval, že již stojím lépe a obětoval jsem kvalitu za otevření sloupce. Jednalo se však jen o domněnku, neboť podle počítače byla pozice úplně rovná, i když oběť kvality byla správná. Důsledek toho byl, že v situaci, kde jsem měl forsírovat remízu, jsem hledal výhru, která tam nikdy nebyla, takže jsem kolem remízových variant prošel, aniž jsem si některých všiml. Skutečným viníkem mé prohry však bylo přecenění vlastní pozice (Toník).

2. Švanda Pavel – Malivánek Jiří 1/2

Získal jsem v zahájení značnou výhodu, kterou jsem rozmělnil až do špatné pozice, ve které se soupeř dobře neorientoval, nabídnul remízu, kterou jsem přijal, protože, kdyby se dezorientovaný soupeř zorientoval, mohlo být vše ještě jinak (Pavel).

3. Němec Pavel – Lednický Martin 0:1

Zahajenie som zahral celkom obstojne, pricom bolo zrejmé z rychlosti tahania mojho supera, ze to pozna lepsie ako ja, co mi je inak jasne pri vacsine mnou zahratych zahajeni. V strednej hre som to hral bezplanovito, pasivne, cim super získal priestor a dobrou hru. Dokonca získal aj pesiaka, avsak za cenu rozohratia meho kralovskeho krídla. Jeho veza bola postavena tak

nestastne, ze hrozilo chytenie veze alebo odobratie kvality. Superovi sa podarilo vymysliet ako nestratit kvalitu, avsak za cenu toho ze mne ostal bielopolny strelec a jemu slabsi kral. To este neviedlo k prehre, ale casova tiesen pripravila mojho supera o lepsi vysledok, ked s pesiakom viacej mohol zahrat tah, ktory by ho drzal, ale namiesto toho urobil chybu, ktora viedla nakoniec az k matu. Takze podla mna nie nadarmo sa ta sachova stastena vola Caissa.. :) Mrzi len to ze to druzstvu nestacilo... ale este mame pred sebou dva zapasy a ked uz bude najhorsie, mozme si pomoc citatom z jedneho filmu: "Boha jeho chlapi, kde je ta pistol.. :-)" (Ledňo)

4. Vojtěch Ladislav – Komárek David ½

U mě není co řešit. Rozehráli jsme výměnnou francouzskou a soupeř ještě v zahájení nabídl remízu. Vzhledem k výkonnostnímu rozdílu jsem nedokázal odolat (Lád'a).

5. Bujnoch Radek – Milostný Miloš 1:0

Za sehrání zahájení výměnné španělské se stydím, a tak není co napsat. Snad jen, že i po ztrátě pěšce jsem mohl přejít do koncovky věží a nestejných střelců s remízovými šancemi, ale zvolil jsem bohužel riskantnější pokračování a rychle tak prohrál (Miloš).

6. Bradáč Roman – Onderek David 0:1

Sehrál jsem variantu anglické, kterou jsem si již delší dobu přál mít na stole. Od počátku bylo zřejmé, že partie skončí remízou jen těžko. V zahájení jsem dle teorie obětoval pěšce a přesně ve chvíli, kdy mé znalosti zahájení končily, se i soupeř zamyslel, neboť zřejmě až teď zjistil, že za pěšce mám dostatečnou kompenzaci. Pozice byla velmi zajímavá, bohužel ale i složitá. Tolik změn hodnocení z += na =+ při počítačové analýze tah od tahu, jsem už neviděl hodně dlouho. Ke konci střední hry se hodnocení dokonce rozkmitalo z +- na -+, neboť hrubka soupeře střídá chybu moji. Bylo zřejmé, že jsme já i soupeř partii špatně hodnotili, a to v průběhu celé střední hry. Na závěr jedné kombinace jsem přehlédl nenápadné vrácení pěšce tahem 21...e5. Černý tím získával patrně trvalé pokrytí svého postouplého pěšce c3, a tak i když počítač ukazoval jen slabé plus pro mého protivníka, bylo jasné, že budu tahat až do konce partie za kratší konec. Proto jsem se zhlédl v naprosto nekorektní oběti figury, čímž jsem uskutečnil pokus průniku svého pěšce do dámy. Soupeř s přehledem zkušeného hráče však tuto oběť celkem jednoduše

vyvrátil a získal tak celý bod.

7. Pokorný Zdeněk – Cieślak Leszek 1:0

Málokdy se člověku poštěstí zasednout na sedmé šachovnici proti mistru FIDE, který měl dokonce ještě vyšší elo než náš lídr Tonda Čížek. Hrála se sicilská v té pro černého otravné Alapinově podobě (2. c3 d5). V zahájení jsem stál trochu hůř, potom však bílý nepokračoval přesně a mně se podařilo vyrovnat hru.

`{showChessDiagram}5r2/1pk2pp1/p3p3/4P1Pr/8/P1P4n/P1KB3R/5R2 b - - -`

`-,normal,center,Postavení v partii Pokorný - Cieślak po 30. tahu bílého{/showChessDiagram}`

Rozhodující chybu jsem udělal v časové tísní ve 30. tahu, podle počítače v opravdu jen mírně horší pozici, kdy jsem zahrál králem z c7 na d7 (mělo se stát g6), čímž jsem soupeři umožnil rozhodující úder 31.Vf3 (nemám už odskok Jxg5, neboť po Vd3 je šach). Můj protivník si pak cestu k výhře ještě trochu zkomplikoval, takže se partie protáhla a končila až jako poslední, nic to ale bohužel nemohlo změnit na výsledku duelu ani celého zápasu (Leszek).

8. Huňáček Jaroslav – Linhart Zbyněk 1:0

Jarda hrál jako vždy anglickou, tentokrát proti „ježkovské“ výstavbě, z jejichž ostnů necítil pražádný strach. Nepovažuje je za nebezpečné, naopak rozbíjet podobná „pasivní“ zahájení mu nečiní žádných potíží. Bylo tomu tak i nyní, kdy si jeho soupeř dokonce nechal ukázat až závěrečný mat.

A tak jediné, co si ze zápasu s Chrudimí odvážíme, je namísto bodů radost ze hry. Já navíc na památku z obce Nová Ves u Nasavrku při zpáteční cestě i útržek tisícikorunového policejního bločku jako připomenutí, že v obcích, byť sebemenších se nesmí jezdit pirátsky nebezpečnou rychlostí 63km/hod, nýbrž pouze a maximálně padesát. Ať žije byrokracie, ať žijí pravidla, byť jsou sebeabsurdnější. Sláva jim. Bohyně Caissa zřejmě usoudila, že si z jejího pokárání v podobě prohry našeho B týmu já, jakožto kapitán nic moc nedělám, a proto mi udělila další políček v podobě policejní pokuty, abych projevila ještě více pokory. Co tedy zbývá dodat na závěr? Konstatování, že jsou před námi ještě dva zápasy a nic tedy není ztraceno, bude to jen těžší, a tak znovu vyzývám své hráče do příštího kola – hrrr na ně! :-)